

Další zrada politiků: IGA. Jednotný fond pro řešení krizí. Z našeho fondu pojištění vkladů budou zachraňovány zahraniční banky!

- CZ24 News | 25. února 2020

ČESKO: Ačkoliv ji oficiálně odmítáme, plíživě nám ji zezadu podstrčili...

Jednoho dne se možná probudíme do noční můry. **Z našeho fondu pojištění vkladů budou zachraňovány zahraniční banky.**

Včera, prakticky bez povšimnutí, prošel do tzv. druhého čtení v Poslanecké sněmovně vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do tzv. Jednotného fondu pro řešení krizí (IGA).

A V PARLÁČI SI HLASUJTE O OBOJCÍCH PRO KOČKY

Dne 18. prosince 2013 dosáhli ministři financí na mimořádném zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci EU dohody o obecném přístupu k návrhu nařízení o jednotném rezolučním mechanismu (SRM), který tvoří jeden z klíčových pilířů tzv. bankovní unie. Společně s odsouhlasením obecného přístupu k návrhu SRM se ministři financí dohodli též na uzavření paralelní mezivládní Dohody o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí (IGA), která by řešila některé otázky související zejména s ustavením Jednotného fondu pro řešení krizí (SRF). Smluvními stranami, na které se vztahují veškerá práva a povinnosti IGA, jsou všechny členské státy eurozóny a dále ty členské státy Evropské unie, které se chtějí účastnit jednotného mechanismu dohledu (SSM), resp. ty země, které se rozhodnou pro účely dohledu navázat s Evropskou centrální bankou (ECB) úzkou spoluprací. Česká republika by měla převzít práva a povinnosti smluvní strany dnem případného přijetí eura jako své měny, nebo dnem vstupu do úzké spolupráce s ECB (např. formou členství v bankovní ještě před vstupem do eurozóny, na což jsou permanentní tlaky z expertního a poradenského zázemí vlády i unijních struktur). Poté na Česko přecházejí veškeré povinnosti ze smlouvy automaticky, bez dalšího hlasování v národním parlamentu, podobně jako u nedávno schváleného tzv. fiskálního kompaktu.

BRITÁNIE SE MŮŽE CHECHTAT

Smlouvu podepsaly všechny členské státy EU kromě (tehdy ještě člena EU) Velké Británie a Švédska, což znamená států, které odmítají euro, respektive mají z něj vyjednanou výjimku. Projednávání IGA v Poslanecké sněmovně nebylo v minulém volebním období dokončeno. Proto je jí nyní předkládáno znovu. IGA obsahuje zejména úpravu převedení finančních prostředků z národních fondů pro řešení krizí smluvních stran. Jeho výsledný text dle mnoha ekonomů nezaručuje spravedlivé rozdělení nákladů mezi jednotlivé centrální banky skupiny smluvních států v případě problémů řešených rezolucí skupiny. Po ratifikaci se IGA stane součástí našeho právního řádu, přičemž platí zásada, že vyhlášené mezinárodní smlouvy mají vždy přednost před vnitrostátními zákony. Ratifikací dohody IGA vznikla v rámci EU de facto plnohodnotná bankovní unie. Přitom Česká republika patřila od počátku mezi ty členské státy EU, které se explicitně odmítly na bankovní unii podílet.

JE TO MARNÝ, JE TO MARNÝ, JE TO MARNÝ

Připomeňme si v této souvislosti výroky několika osobností, které mají z ekonomického či politického hlediska k tématu rozhodně co říci. Václav Klaus, 2013: „Projekt bankovní unie lze vnímat jako pokus o vytvoření doplňku měnové unie a další krok na cestě k dotvoření unie fiskální. Teď vážně hrozí, že budou z našeho fondu pojištění vkladů zachraňovány zahraniční banky.“ Vladimír Tomšík, emeritní člen Rady ČNB: „Realizace toho, čemu se dnes říká ‚bankovní unie‘ má potenciál zcela zásadním způsobem změnit fungování českého finančního sektoru a s tím i na dlouhé roky ovlivnit celý hospodářský vývoj u nás.“ Stanislava Janáčková, ekonomka VŠE a ČNB: „V této vysoké politické hře je obsažen další obrovský hazard – hazard s důvěrou občanů evropských zemí. Ti mají být ‚salámovou metodou‘, bez reálné možnosti spolurozhodovat, zataženi do projektu politické unie.“

UKŘÍŽOVÁNÍ NA SMĚRNICÍCH

Ministerstvo financí ČR vypracovalo v této souvislosti dokument Studie dopadu účasti či neúčasti ČR v bankovní unii. Podle závěru této studie z roku 2015 „nevyplyvá pro ČR doporučení usilovat za současných podmínek o vstup do bankovní unie, ale spíše vyčkat dalšího vývoje, ten následně vyhodnotit a znovu zvážit další postup.“ Za základní a nejdůležitější pilíř bankovní unie je pokládána Směrnice o krizovém řízení 2014/59/EU označovaná zkratkou BRRD. Česká republika, která oficiálně není a nechce být členským státem bankovní unie, plně implementovala tuto klíčovou směrnici do českého práva zákony č. 374/2015 Sb. (Zákon o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu) a zákonem č. 375/2015 Sb. (Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a v souvislosti s úpravou systému pojištění vkladů). Bez většího zájmu ze strany politiků, médií či odborné veřejnosti tak Česká republika (již cca před pěti lety) přistoupila k nejdůležitějšímu článku bankovní unie, které se zároveň verbálně odmítá účastnit!

(EURO)VYDÍRÁNÍ SLAVILO ÚSPĚCH

Výše uvedené kroky se tak staly v přímé souvislosti s tím, že v roce 2015 podala Evropská komise žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie na Česko, Lucembursko, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko a Švédsko kvůli neaplikování této směrnice (BRRD) do jejich vníroštátních právních rádu. Tehdejší ministr financí Babiš poté podal návrh, aby byly příslušné „implementační“ zákony schváleny ve Sněmovně již v prvním čtení, neboť „již bylo zahájení řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie proti ČR. V opačném případě se zvyšuje riziko značného finančního postihu.“ Příslušné předlohy byly nakonec schváleny 13. 11. 2015. Vydírání ze strany oné „demokratické a přátelské EU“ slavilo úspěch...

KAŽDÝM ŠKUBNUTÍM SE ZAŘEZÁVAJÍ HLOUBĚJI

Body, kterými dále je (či bude) Česká republika připoutána k bankovní unii, jsou také Garanční systém finančního trhu, který zaštiťuje původní Fond pojištění vkladů i onen novější Fond pro řešení krize. K bankovní unii nás rovněž váže právě v Parlamentu aktuálně projednávaná Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí. Oficiálně prý pro Českou republiku nevyplyvají z této Dohody žádné povinnosti. Předkládací zpráva pro Parlament ze dne 11. 9. 2014, kdy se zde začala pojednávat poprvé, ovšem obsahuje mj. i odstavec následujícího znění: „Vzhledem k silné hospodářské provázanosti ČR s eurozónou a zejména faktu, že zhruba 70 % bilančních aktiv českého bankovního sektoru je pod kontrolou vlastníků ze zemí eurozóny, je však pravděpodobné, že IGA bude mít hospodářské dopady na ČR i tehdy, nebude-li se jí ČR sama účastnit. Nelze tedy vyloučit zejména nepřímé hospodářské dopady IGA na ČR. Rozsah těchto dopadů bude závislý na mnoha dílčích parametrech dosažené dohody a dalších okolnostech, a proto jej v tuto chvíli nelze spolehlivě odhadnout.“

NEDEJ BOŽE!

Za tohoto stavu je tedy nepřijatelným hazardem hlasovat pro ratifikaci této dohody. Česká republika se dostala do komplikované situace, kdy v rétorické rovině sice členství v bankovní unii odmítá, zatímco v ní, minimálně částečně, už je. Po přijetí IGA by vnucení kompletního členství v této unii Česku už bylo velmi jednoduché. Odtud už je do eurozóny skutečně jen onen pověstný krůček... Je sice tedy teoreticky možné, že zůstaneme de iure oficiálně stát mimo bankovní unii až do (nedej Bože) případného přijetí eura. Rizika, kvůli kterým jsme účast v ní od počátku odmítali, nám však hrozí stále, možná více než kdykoli dříve. Navíc při existujícím vnějším i vnitřním tlaku na vstup Česka do bankovní unie i bez přijetí eura. Ratifikace smlouvy IGA by jej ještě zvýšila. Proto je pro nepřijatelná.

Tomáš Doležal, Jiří Kobza